

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

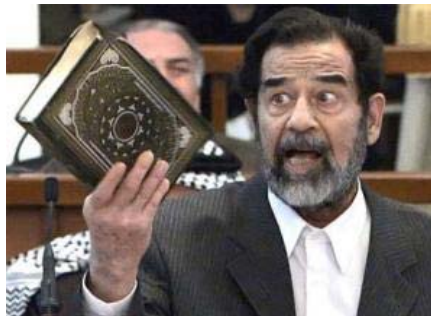
الحاج داکتر امین الدین «سعیدی»

۰۸ می ۲۰۱۳

یادداشتی

به خطاطی قرآن کریم با خون صدام حسین

۱

چندی قبل در مطبوعات برخی از کشور های جهان اطلاعاتی به نشر رسید که به دستور صدام حسین یک جلد قرآن عظیم الشان با خون او و با دستخط یک خطاط عراقی نوشته شده است.

صدام حسین بعد از این که پسر بزرگش «عُدی»، از یک حادثه ترور جان به سلامت برد ، خطاط مشهور عراق را احضار کرد و برایش هدایت داد که یک جلد قرآن کریم را به عنوان نذر با استفاده از خون وی (صدام) خطاطی نماید.

روزنامه «الشرق الاوسط» - چاپ لندن در این مورد به نقل از خطاط عراقی به نام عباس شاکر جودی - که فعلاً در کشور پادشاهی اردن زندگی می کند، می نویسد:

یکی از روز ها صدام حسین مرا به شفاخانه ای به نام «سینا» (این شفاخانه مربوط فامیل صدام حسین بود) فراخواند و همانجا در حضور پسر خویش عُدی که در بستر مریضی خوابیده بود، از من خواست که تمام قرآن کریم را با خون او بنویسم.

شاکر خطاط ادامه می دهد که: «من به طور متداوم مقداری خون از صدام حسین می گرفتم، تا به نوشتن قرآن ادامه دهم.»

این خطاط عراقی افزود: «نوشتن ۱۱۴ سوره قرآن، که ۶۰۵ صفحه می باشد تقریباً دو سال طول کشید. با اهداء بیش از ۲۷ لیتر خون صدام حسین خطاطی شده است. گفته می شود خطاطی این قرآن کریم نوشته شده به خون صدام حسین در سال ۲۰۰۰ م به اتمام رسید و در یک مسجد در غرب بغداد قرار گرفت.

بعد از حمله ایالات متحده آمریکا بر عراق در سال ۲۰۰۳ مسؤلان مسجد این قرآن را از ترس تلف شدن، پنهان کردند. هرچند در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ م دو یا سه بار این قرآن کریم نوشته شده به خون صدام حسین، برای عموم مسلمانان به نمایش گذاشته شده بود، ولی بعد ها این قرآن از انظار پنهان شد. قرآن کریم خطاطی شده به خون صدام حسین، هم اکنون در موزیم «ام المعارك» بغداد نگهداری می شود.

شاکر افزود: «اولین صفحه ای را که نوشتم، آن را برای بررسی و تأیید به کمیته مخصوصی تسلیم نمودم، این کمیته علاوه بر ظرافت متن، مقاومت آن را برای مدت طولانی نیز مورد بررسی قرار داد.»

وی می افزاید: «هرگاه مخزن خون خالی می شد، از محافظان صدام می خواستم که باز هم به من خون بدهند.» خطاط مذکور می گوید: «گاهی اوقات نیز به خاطر مصروفیت های صدام و تهدیدات جدی آمریکا علیه عراق، چند روز و حتی چند هفته منتظر می ماندم.»

خانم «نجاح»، همسر این خطاط عراقی می گوید: «هرگاه دروازه یخچال را باز می کردم و بوتل خون صدام حسین را می دیدم، به خود می لرزیدم.»

شیخ احمد السامری رئیس اداره اوقاف یکی از علمای مشهور اهل تسنن کشور عراق، درباره خطاطی قرآن کریم به خون صدام حسین می گوید: این نسخه از قرآن میلیون ها دالر ارزش دارد و من مدت سه سال آن را از دستبرد و تلف شدن محافظت نموده ام. من بدین امر معتقدم که استفاده از خون برای کتابت و خطاطی قرآن در اسلام سابقه ندارد، ولی من از این قرآن طی حمله آمریکائی ها به عراق محافظت کردم.

خواننده محترم!

حالاکه این قرآن کریم به خون صدام حسین خطاطی شده است، بسیاری از خواهران و برادران می پرسند و پرسیده اند که آیا نوشتن قرآن عظیم الشان به خون و آنهم به خون انسان (صدام حسین) در شرع اسلام جواز دارد و یا خیر؟ و اصلاً استفاده از خون در شرع اسلام حلال است یا حرام؟

و حالاً که این قرآن به خون صدام حسین (یعنی دَمٌ مَسْفُوحٌ) خطاطی شده است، آیا تلاوت آن از نگاه شرع اسلامی جواز دارد و یا خیر؟

خون چیست؟

علماء در تعریف خون می نویسند: خون عبارت از یک مایع سرخ رنگی است که در تمام رگ های بدن انسان جریان دارد، و توسط همین خون است که جسم تغذیه می گردد. طعم خون متمایل به شوری است، و دارای بوی مخصوص می باشد. خون از کرویات سفید و سرخ و پلاسما ترکیب یافته است.

خون نقش حیاتی را در جسم انسان دارا می باشد. طب امروزی برای تشخیص درد و پیدا کردن عامل اصلی امراض (دیابنوز)، اکثراً به معاینات و یا هم معاینات لابراتواری خون مراجعه می نمایند.

حکم خون در اسلام :

کلمه « خون » که در عربی آن را « دم » گویند در قرآن عظیم الشان (۱۰) بار ذکر شده است . پروردگار با عظمت ما در چهار سوره قرآن عظیم الشان با الفاظ مختلف به خون و پهبز از خوردن آن اشاره کرده است. در سه آیت با الفاظ شبیه به هم آمده « اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَیْكُمْ الْمِیْتَةَ وَالدَّمَ ... » ولی در سوره انعام آیت ۱۴۵ این گونه آمده است: « بگو ای پیامبر در احکامی که به من وحی شده، من چیزی را که برای خوردندگان طعام حرام باشد نمی‌یابم جز آن که مردار حیوان باشد. یا خون ریخته یا گوشت خوک باشد که آن پلید است.»

موضوع خوردن خون در میان اقوام و ملل جهان سابقه‌ای طولانی داشته و در دوران جاهلیت یعنی قبل از اسلام نیز مردم خون را می‌خوردند آنها گوسفند را سر نمی‌بریدند که مبادا خونسش بریزد و از بین برود. بلکه با گرفتن خون از طریق رگ زدن، از خون حیوانات استفاده می نمودند.

بعد از ظهور اسلام و نزول آیات الهی از قرآن عظیم الشان درین مورد ، مبارزه شدیدی با خوردن خون آغاز گردید و خوردن خون در قرآن عظیم الشان بصورت مطلق ممنوع شد.

قرآن کریم میفرماید: « بگو ای پیامبر! در احکامی که به من وحی شده چیزی که برای خوردندگان طعام حرام باشد نمی‌یابم جز آنکه مردار باشد یا خون ریخته »

خداوند متعال در سوره مائده آیت ۳ تأکید میکند که حیوانات حلال گوشت را ذبح نمایند. ذبح شرعی با بریده شدن و قطع رگ ها و شریان‌های بزرگ (چهار رگ اصلی) باعث خروج تمام خون بدن حیوان می‌شود و دست و پا زدن حیوان ذبح شده نیز به این امر کمک می کند.

بسیاری از مفسرین و فقها، خرید و فروش و هر نوع استفاده ای از خون را حرام اعلام داشتند. علت اساسی این امر در این نهفته بود که : اعراب به جز از خوردن خون در فکر استفاده دیگری از خون نبودند ، بناءً دین مقدس در نص صریحی قرآنی آن را حرام اعلام داشت ، و خون را در ردیف سایر محرمات و نجاسات قرار دادند . ولی در باره خون انسان، نه از حلیت سخنی گفتند و نه از حرمت آن، زیرا فایده و منفعت عقلانی و مفید و کارساز، برای خون انسان متصور نبوده است که فقها آن را به بحث بگذارند که آیا چنان استفاده ای از خون رواست، یا ناروا.

از آن جا که امروز، منافع کثیری برای خون و به خصوص برای خون انسان کشف شده، این بحث مطرح می شود که مفاد ادله حرمت استفاده چیست؟

آیا مطلق بهره برداری و خرید و فروش آن حرام است، یا فقط خوردن آن و خرید و فروش در راستای منافع حرام؟ آیا دلایلی را که فقها در مورد حرمت خون ارائه داشته اند ، خون انسان را که در طب امروزی مقام مهمی را دارا می باشد، و در بخش معاینات مریضان در شفاخانه و مراکز صحتی از آن استفاده وسیع می برند، در برمی گیرد؟ یا خیر منظور آنان فقط خون حیوان بوده و آن هم (اکل) و یا خرید و فروش آن .

طوری که ملاحظه می گردد، حرمت خون درنصوص شرعی که در فوق تذکر یافت با توجه به قرائن موجود، به اعتبار (خوردن) است، نه هر نوع استفاده و بهره برداری دیگر از خون.

هر حرام نجس نیست ولی هر نجس حرام است!

نجاست و طهارت اشیاء احکام وضعی و تکلیفی اند که در دین اسلام و سایر شرایع، چنین احکامی وجود دارند. در دین مقدس اسلام اصل بر طاهر و پاک بودن اشیاء است مگر آن که دلیلی صریح بر نجاست آن در شریعت وارد شده باشد.

نجاست اشیا به دلایل متعدد است، یا به جهت خبیث و بد بودن ظاهر آن‌ها و تنفر طبیعت انسانی از آن‌ها نجس شده‌اند، مانند بول (شاشه) و غایط، یا به جهت خبیث و بد باطنی آن‌ها مانند کافر و یا به جهت ضرر و زیانی که می‌تواند داشته باشد مانند سگ، یا به دلایل دیگر که برخی از آن‌ها در شریعت اسلام بیان شده و برخی بیان نشده‌اند. در مورد علت نجاست خون، که به کدام علت و فلسفه خون مورد نجاست قرار گرفته دلایل زیادی در دین وجود ندارد.

برخی از علماء بدین عقیده اند: شاید علت نجاست خون به سبب بعضی از امراض و انتقال برخی از مریضی‌ها به واسطه خون است و یا هم این نجاست به علتی باشد که طبع انسان اینست که از خون خوش نیامده و از آن دوری می‌کند، البته نه در زمانی که خون در بدن باشد، حتی در بعضی از موارد، برخی از خون‌ها حکم نجس را ندارند، به طور مثال خون حیواناتی که خوردن گوشت شان حلال است، که بعد از ذبح شرعی، اگر مقداری از خون که در گوشت باقی بماند، در حکم خون طاهر به شمار می‌رود، و فقها بر پاکی آن حکم صادر نموده است. نکته آخر این که علت اصلی و واقعی و به تعبیر دیگر «علت تامه» احکام و از جمله نجاست و طهارت اشیاء برای ما مشخص نیست و آنچه در روایات آمده و علت بعضی از احکام را بیان کرده است، تنها حکمت‌ها و علت ناقصه را بیان کرده‌اند. علت واقعی و حقیقی این احکام و مصلحت و مفسده‌های واقعی که در آن‌ها وجود دارند، برای ما کاملاً مشخص نشده‌اند.

طوری که قبلاً اشاره شد، حکمت و فلسفه حلال و حرام برای ما انسانها دقیقاً معلوم نیست، اگرچه حکمت و فلسفه آن نزد پروردگار مصلحت واقعی و حقیقی دارد که ما از آن‌ها خبر نداریم و به همین خاطر باید تبعیض آن‌ها را قبول کرد.

این را باید قبول نمائیم که، نجاست و حرمت خون از این امر مستثنا نبوده و نجاست و حرمت مبتنی بر مفاسد و پیامدهای منفی است که در خوردن خون وجود دارد. به نظر می‌رسد بین نجاست خون و حرمت خوردن آن رابطه وجود دارد، یعنی به دلیل زیان‌هایی که در خوردن وجود داشته، اسلام اول به نجاست آن حکم صادر کرده است. و بعد از آن به خوردن آن تا مسلمانان از آن پرهیز نمایند.

برخی از مفسرین در تفسیر آیت ۱۷۳ سوره بقره می‌فرماید: دومین چیزی که در آیت تحریم شده «خون» است. خونخواری هم زیان جسمی دارد و هم اثر سوء اخلاقی، چرا که خون از یک سو ماده کاملاً آماده‌ای است برای پرورش انواع میکروب‌ها.

تمام میکروب‌هایی که وارد بدن انسان می‌شوند، به خون حمله می‌کنند و آن را مرکز فعالیت خویش قرار می‌دهند، به همین دلیل کرویات سفید که وظیفه محافظان و سربازان جسم را ایفاء می‌کنند، همواره در منطقه خون «پیره اداری» می‌کنند تا میکروب‌ها به این سنگر حساس که به تمام مناطق بدن ارتباط نزدیک دارد، راه پیدا نکنند. مخصوصاً هنگامی که خون از جریان می‌افتد و به اصطلاح می‌میرد، و کرویات سفید از بین می‌رود، زمانی که کرویات سفید از بین رفت و یا در وجود تقلیل یابافت، امکان نفوذ میکروب‌ها در بدن گسترش می‌یابد. اگر توجه بفرمائید زمانی که خون در وجود انسان لخته ویا بمیرد از جمله، آلوده‌ترین اجزای بدن انسان و حیوان مبدل می‌گردد.

در روایت اسلامی آمده است که : «آنهايي که خون می خورند، آن چنان سنگدل می شوند که حتی ممکن است دست به قتل پدر و مادر و فرزند خود هم بزنند.»

گروه های شیطان پرست ، به خاطر تربیت افراد خویش محافل عبادی را برای افراد داوطلب خویش در شب های بارانی و تاریک در قبرستان هاتدویر نموده ، وبا نمایش خون ،اعضای خویش را خونخوار وسنگدل تربیه مینمایند. به خاطر همین زیان های اخلاقی، روانی و جسمی خون بوده است که دین مقدس اسلام نه تنها به نجاست خون حکم صادر نموده بلکه آن را بصورت مطلق حرام ساخته است . « حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَ الدَّمُ وَ لَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَ مَا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَ الْمُنْخَنِقَةُ وَ الْمُؤَفَّقَةُ وَ الْمُنزَلِيَّةُ وَ النَّطِيحَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَ مَا دُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَ أَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ فِسْقٌ الْيَوْمَ بَيَّسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ اخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِيْمِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ» (سوره: مائده) (بر شما حرام شد (خوردن) مردار و خون و گوشت خوک و آنچه (در وقت کشتن) نام غیر خدا بر آن برده شده و حیوان خفه شده و به وسیله زدن مرده ، و از بلندی پرت شده و مرده و به شاخ حیوان دیگری مرده و آنچه درنده آن را کشته و از آن خورده ، مگر آنچه را (از موارد فوق که قابل تذکيه بوده) تذکيه کرده ايد و همچنین آنچه بر روی سنگ مقدس (یا برای بت ها) سر بریده شده ، و (نیز حرام شد) قسمت کردن (گوشت حیوانی) با تیرهای قمار ، که همه این اعمال فسق است ، - امروز کسانی که کفر ورزیده اند از (ابطال و ازاله) دین شما مأیوس گشته اند ، پس از آنها مترسید و از من بترسید. امروز دین شما را برایتان کامل ، و نعمت خود را بر شما تمام نمودم و اسلام را برای شما به عنوان دین (استوار و پایدار) پذیرفتم ، - پس اگر کسی در حال قحطی و گرسنگی شدید بدون تمایل به گناه (به خوردن بعضی از آن حرام ها) ناچار شود ، خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است.)

بناء دیده میشود که دین مقدس اسلام از خوردن خون نهی و به نجاست آن حکم صادر شد ، اما استفاده های معقول مانند تزریق خون برای نجات جان مجروحان و مریضان و مانند آن، در شرع اسلام کدام مشکلی ندارد، حتی دلیلی بر تحریم خرید و فروش خون برای این موارد در دست نیست، چرا که استفاده های عقلایی و مشروع مورد ضرورت عمومی است و این بدان جهت است که آثار منفی خون در نجاست و حرمت خوردن نقش دارند.

ادامه دارد